

[Trafikministeren]

arrangementer afstedkommer som oftest mulighed for nye forretningsforbindelser.

I den aktuelle sammenhæng har SAS mest benyttet sig af dette ved stævner i udlandet, hvor vi ud over forretningsforbindelser i høj grad også har inviteret repræsentanter for og venner af Danmark.

Efter en række succesrige sejladsere i foråret 1989 besluttede bådens besætning at tage imod et tilbud om salg af båden. Herunder blev det aftalt med SAS, at en ny båd, eventuelt med ny ejer, kan indgå i SAS-aftalen i stedet for den gamle på tilsvarende vilkår.

Vi er blevet forespurgt, om SAS kan have noget imod, at båden bliver leveret fra et andet EF-land end Danmark. Da vi normalt udelukkende handler og indkøber efter forretningsmæssige principper og i øvrigt betragter os som et luftfartsselskab i EF, har vi ikke haft synspunkter omkring dette.

Der er således ikke tale om, at SAS direkte sponsorerer Hans Kongelige Højhed Prinsens deltagelse i internationale sejlerkonkurrencer. Derimod benytter vi denne aftale analogt med tilsvarende aftaler inden for sejlsport, som andre danske virksomheder benytter sig af.

Spm. nr. S 6

Til *kulturministeren* (3/10 89) af:

Kofod-Svendsen (KRF):

»Vil ministeren oplyse, med hvilken hjemmel Det Danske Filminstitut ikke udleverer filmmanuskripter, der danner basis for en ansøgning om produktionsstøtte, til tredje-mand?«

Begrundelse

Spørgeren har i et brev til Det Danske Filminstitut anmodet om at få drejebogen til instruktør Jens Jørgen Thorsens filmprojekt »Jesus vender tilbage« til gennemlæsning. I svaret på anmodningen anføres det uden henvisning til retsregler bl.a.:

»Filminstituttet har præcedens for ikke at udlevere filmmanuskripter, der danner basis for en ansøgning om produktionsstøtte, til tredje-mand, idet vi anser manuskripter for interne og nødvendige arbejdsredskaber i lighed med budgetter og andet regnskabsmateriale, som vi ligeledes behandler fortroligt.«

En sådan begrænsning af princippet om offentlighed i forvaltningen bør ikke kunne ske alene med henvisning til præcedens.

Svar (17/10 89):

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Det stillede spørgsmål har været forelagt Det Danske Filminstitut, som i denne anledning har oplyst, at instituttets praksis i disse sager skal ses på baggrund af bestemmelsen i § 12, stk. 1, nr. 2, i lov om offentlighed i forvaltningen (lov nr. 572 af 19. december 1985), hvoraf det fremgår, at retten til aktindsigt ikke omfatter oplysninger om tekniske indretninger eller fremgangsmåder eller om drifts- eller forretningsmåder eller lignende, for så vidt det er af væsentlig økonomisk betydning for den person eller virksomhed, oplysningen angår, at begæringen ikke imødekommes.

Af motiverne til loven fremgår, at bestemmelsen er identisk med den tidligere gældende lov, dog således, at der er tilføjet »eller lignende«, og at den gældende retstilstand således forudsættes videreført, men at ændringen har til formål at tydeliggøre, at undtagelsesbestemmelsen også giver adgang til efter omstændighederne at nægte aktindsigt f.eks. til beskyttelse af ophavsretlige rettigheder.

I øvrigt kan jeg give spørgeren medhold i, at Filminstituttet i det i spørgsmålet refererede svar burde have anført de i denne forbindelse relevante bestemmelser i offentlighedsloven.

Spm. nr. S 7

Til *arbejdsministeren* (3/10 89) af:

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren redegøre for den beslutning, Arbejdsdirektoratet har truffet om ikke at fastansætte Arbejdstilsynets direktør i Sønderjylland?«

Begrundelse

Ole Andersen, direktør for Arbejdstilsynet i Sønderjylland gennem 3 år, har ikke fået sin ansættelse forlænget som fast ansættelse. Ingen virksomheder eller fagforeninger har klaget over Ole Andersen. Ifølge en avisartikel i Der Nordschleswiger den 2. oktober d.å. skulle grunden være, at Ole Andersen var for flittig og for samvittighedsfuld og har stillet for store